

HUMANA

Fundación Pueblo para Pueblo

www.humana.cat

NOTÍCIES

BUTLLETÍ
CATALUNYA

maig 2014

NÚMERO 01

REPORTATGE

La moda sostenible también es fashion

La roba ètica desfila al Palau Robert de Barcelona

Recullen la roba usada a Castellterçol en bicicleta

p. 3

Cerdanyola del Vallès, el municipi que més roba recicla

p. 6

Agricultura social: conreant llavors pel futur

p. 8 i 9

HUMANA
Fundación Pueblo para Pueblo

Qui som

Humana Fundación Pueblo para Pueblo és una organització no governamental per al desenvolupament (ONGD) que des de 1987 promou la protecció del medi ambient i duu a terme projectes de cooperació a l'Àfrica, Amèrica Llatina i Àsia gràcies als recursos obtinguts de la gestió de la roba usada. El seu origen i la seu central són a Catalunya.

L'organització disposa a Catalunya de 1.300 contenidors per a la recollida de roba usada gràcies als acords de col·laboració que manté amb prop de 220 ajuntaments i 200 entitats i empreses privades. L'any passat s'hi van recollir 4.100 tones de tèxtil.

Humana compta amb 32 botigues de venda de roba "second hand" ubicades a Barcelona i l'àrea metropolitana (13), Madrid (15), Sevilla (2) i Granada (2), respectivament, que generen els recursos necessaris per al finançament dels programes de cooperació internacional i també de programes d'ajuda social i d'educació al desenvolupament a Catalunya.

Humana compta actualment amb més de 145 treballadors i treballadores al territori. Forma part de la Federació Humana People to People, que agrupa a 35 organitzacions a nivell mundial.

Editorial

Aquest "Humana Notícies" que tens a les mans neix amb la vocació de ser un mitjà per interactuar amb tu, amb la resta de ciutadans i donants de tèxtil i amb els nostres col·laboradors. Neix per esdevenir una plataforma propera per a difondre les nostres iniciatives i projectes a Catalunya i també per agrair-te el teu suport.

Humana Fundación Pueblo para Pueblo és present al territori des de fa 27 anys: gairebé tres dècades de compromís ferm amb el reciclatge tèxtil, la protecció del medi ambient, la cooperació al desenvolupament, la generació d'ocupació i els programes d'ajuda social. Per assolir els nostres objectius els millors aliats han estat, són i seran les persones com tu que de manera altruista disposen la seva roba usada als nostres contenidors així com les administracions públiques i entitats privades amb les quals hi col·laborem.

Humana té una planta a l'Ametlla del Vallès (Vallès Oriental), on es classifiquen anualment gairebé 5.000 tones. El tèxtil recollit i la seva valorització permeten obtenir els recursos que posteriorment tradueixen en projectes als països del Sud.

A més, Humana impulsa a Catalunya dues grans iniciatives. La primera és un programa d'ajuda social que consisteix en lliurar bons de compra als municipis on estem presents; els propis ajuntaments els reparteixen a famílies amb necessitats de vestimenta bàsica per a bescanviar-los per roba de

segona mà a qualsevol de les botigues Humana a Barcelona. El 2013 se'n van distribuir 310 per un import de 9.300 euros.

La segona és un programa d'agricultura social: des de fa dos anys impulsem una convocatòria d'ajudes per a entitats que aposten per models agrícoles sostenibles i a més tenen una tasca social perquè estan especialitzades en la producció ecològica o perquè treballen en l'àmbit de l'exclusió. Entre 2012 i 2013 hem finançat 11 projectes al territori. I també impulsem un programa d'Educació per al Desenvolupament en què hi participen centenars d'alumnes i població en general.

Posem l'accent a la cooperació més propera, la que dona respostes concretes als problemes de les persones que ens envolten, mitjançant el suport a col·lectius en risc d'exclusió, la posada en marxa d'accions d'inserció sociolaboral o el lliurament dels bons de ajuda. És a dir, mantenim la mirada fixa en la protecció de medi ambient i les comunitats més desfavorides dels països del Sud on hi treballem, però ampliem i completem els nostres signes d'identitat donant suport a un major nombre de persones del nostre entorn. Tot això, a més, generant ocupació estable: són ja prop de 400 les persones que formen part de la Fundació a tota Espanya.

Et convidem a que llegeixis aquest butlletí, que consultis la nostra web i que ens facis arribar les teves preguntes i suggeriments a través de les xarxes socials en què estem presents. Perquè Humana és el que és gràcies a tu.

Humana, entitat auditada per la Fundación Lealtad

Humana Fundación Pueblo para Pueblo ha estat analitzada per la Fundación Lealtad sobre el grau d'assoliment dels

Principis de Transparència i Bones Pràctiques després de l'anàlisi i la feina conjunta que han dut a terme les dues organitzacions durant els últims mesos.

La participació en una auditoria d'aquestes característiques reflecteix i enforteix el compromís amb la transparència que Humana manté des de la seva creació el 1987.

La feina desenvolupada de la mà de Lealtad suposa un pas més en el procés de millora continuada que promovem, amb la finalitat d'optimitzar la nostra gestió i, amb tot això, afavorir l'obtenció dels objectius que ens caracteritzen: la

cooperació al desenvolupament i la protecció del medi ambient a través del reciclatge tèxtil, així com l'ajuda social.

La Fundación Lealtad és una institució sense ànim de lucre constituïda el 2001.

La seva missió és fomentar la confiança de la societat espanyola en les ONG per a fomentar la cooperació amb elles.

L'auditoria de Lealtad consta de 9 principis generals i 47 subprincipis. Humana compleix íntegrament 41 d'aquests 47 subprincipis. Entre els principis complets

figuren els de funcionament i regulació de l'òrgan de govern, planificació i seguiment de l'activitat, transparència en el finançament i pluralitat de la mateixa.

Quan una ONG incompleix un principi, tal i com explica la pròpia Lealtad, vol dir que no segueix una de les recomanacions de Transparència i Bones Pràctiques definida per la Fundació. L'incompliment no significa en cap cas que l'ONG estigui incorrent en anomalies o irregularitats.

Pots consultar l'informe sencer de la Fundación Lealtad a: www.fundacionlealtad.org

www.humana.cat

info@humana-spain.org

facebook.com/humana.spain

twitter.com/Humana_cat

flickr.com/humanaspain

[instagram humana_spain](https://instagram.com/humana_spain)

youtube.com/humanacomunicacion

Editor: Humana Fundación Pueblo para Pueblo
Fotografies: Patricio Michelín. www.patricio-michelin.com i arxius Humana
Disseny i maquetació: Francesc Clos. www.didede.es
Impressió: Imprints. www.imprints.com
Dipòsit legal: B 8867-2014

ON SOM

SEU CENTRAL:
Pol. Ind. L'Amella del Park
C/Aiguafreda, 12
08480 - L'Ametlla del Vallès
Barcelona
Tél. 93.840.21.82
Fax. 93.840.28.19

DELEGACIONS:

Andalusia
Pol. Ind. Arco, Parcel·la 1
18250 - Valderubio
(Granada)
Tél. 958.45.49.12
Fax. 958.45.49.13

Pol. Ind. Fridex
Carrer Fridex, 10
41500 - Alcalá de Guadaira
(Sevilla)
Tél. 954.772.506

Madrid

Pol. Ind. Polvoranca
C/Camino de la Polvoranca, 3
28914 - Leganés (Madrid)
Tél. 91.642.3.189
Fax. 91.694.22.59

C/ Alcalá, 171
28009 - Madrid
Tél. 91.432.07.34

Astúries

Pol. Ind. Asipio
Carrer A, Parcel·la 1, Nau C
33428 - Iliana (Astúries)
Tél. 985.26.75.99
Fax. 985.26.39.25

Comunitat Valenciana

Pol. Ind. Mas del Jutge
C/dels Rajolers, 19
46909 - Torrent (València)
Tél. 96.134.16.05
Fax. 96.134.16.05

Castella - La Manxa

C/Pedro José Navarro, 6, 1ª C
19200 - Azuqueca de Henares
(Guadalajara)
Tél. 949.26.28.59

Aragó

C/Vicente Pinies, 34
22580 - Benabarre (Huesca)
Tél. 902.170.273

Galícia

Lugar da Gándara, s/n
15881 - Sergude-Boqueixón
(A Coruña)
Tél. 981.51.18.52
Fax. 981.51.15.82

Navarra

Pol. Ind. Noain
Esquiroz C/T 30
31110 Galar (Navarra)
Tél. 948.316.357
Fax. 948.199.718

BOTIGUES

Barcelona

Avinguda Paral·lel, 85
C/ Viladomat, 51
C/ Roger de Llúria, 9
C/ Astúries, 41
C/ Provença, 167
C/ Provença, 500
Travessera de Gràcia, 80-82
Avinguda Meridiana, 314
C/ Creu Coberta, 110
C/ Santa, 295
Ronda Universitat, 19
C/Hospital, 91
C/Santa Eulàlia, 116
(L'Hospitalet de Llobregat)

Granada

Avda. de la Constitución, 20
Camino de Ronda 152

Sevilla

Av. Menéndez y Pelayo, 52
C/Feria, 145

Madrid

C/Raimundo Fdez. Villaverde, 12
C/Atocha, 68
C/Atocha, 33
Avda. Monte Iguelido, 3
C/López de Hoyos, 145
Paseo de las Delicias, 55
C/Nuestra Señora del Carmen, 7
C/Alcalá, 171
C/Alcalá, 312
C/Alcalá, 434
C/Ríos Rosas, 31
C/Marcelo Usara, 70
C/Luchana, 5
C/Cea Bermúdez, 13
C/Doctor Esquerdo, 174

EL ROPERO DE HUMANA

C/Santa Teresa, 17-Baixos - Oviedo

REPORTATGE

» Set joves de Castellterçol fan la recollida de roba a domicili al municipi del Vallès Oriental «

Motivats fent un servei a la comunitat

L'Àlex Ignacio, el Gurkeerat Singh, el Franco González, l'Àlicia Vidal, el Dídac Plans, el Jaume Mas i el Marc Solà esperen que arribi cada dijous perquè és el dia de la setmana en què s'hi dediquen a una activitat que els hi ha tornat la il·lusió per tirar endavant: tenen entre 14 i 16 anys, i gestionen el banc d'aliments de Castellterçol, petit municipi del Moianès (Vallès Oriental), i també se n'encarreguen de la recollida a domicili de roba usada.

"Ens sentim bé perquè sabem que estem ajudant a persones que ho necessiten", coincideixen els joves, "i ens fa valorar coses de les quals no érem conscients, com la manca de recursos d'alguns dels veïns del nostre poble. Abans no li donàvem cap importància a tenir un plat a la taula, a que la nevera estigués plena o a comprar-nos una samarreta per deu euros, ho vèiem normal, però ara entenem que no tothom s'ho pot permetre".

La iniciativa és un projecte on hi ha implicats diversos agents: l'Institut Escola Ramona Calvet i Picas, d'on són alumnes els joves, els Serveis Socials Bàsics de Castellterçol, Castellcir, Sant Quirze Safaja i Granera. Ells pertanyen a l'Aula Oberta de l'Institut Escola, un espai de col·laboració comunitària on s'emmarca aquest projecte, anomenat Aprenentatge Servei (APS) en l'àmbit de la Solidaritat.

Segons afirmen des del Consell Comarcal del Vallès Oriental, l'APS és una proposta educativa basada en una idea bàsica: **"El treball dels nois i noies en benefici de la comunitat és una dinàmica essencial per a la seva formació personal i ciutadana"**. Núria

La recollida de roba es fa en bicicleta i els carrers del poble són empinats. Cal fer exercici per a la recollida!

González, educadora social, afirma que **"és un mètode pedagògic que, tot servant la comunitat, pretén que els nois i noies adquireixin coneixements, competències i valors"**. I afegeix: **"Els resultats són molt bons, estem molt contents, fan moltíssima feina"**.

Els joves són alumnes de 3er i 4rt d'ESO que presenten dificultats generalitzades d'aprenentatge, poca motivació pels estudis, absentisme escolar... però mostren interès en superar l'etapa de l'ESO. Gràcies a aquest projecte, almenys un dia a la setmana fan una activitat que els permet millorar-ne l'autoestima i interactuen positivament amb el seu entorn. **"En el fons és crear un espai on es donin sovint situacions d'èxit i de reconeixement en positiu"**, afegeix González.

I "Ara valorem coses de les quals no érem conscients" I

L'Àlicia reconeix: **"Em sento molt a gust. Quan acabo la feina sé que he fet quelcom beneficiós pels altres i per mi mateixa, hi surto relaxada"**. En Jaume indica que **"això ens serveix per a madurar i adonar-nos que hi ha persones que ho passen malament"**. En Marc confessa: **"Ara som nosaltres els qui ajudem als altres; qui sap si d'aquí uns anys d'altres ens ajudaran a nosaltres"**. **"Em sento útil, això t'omple, tens ganes de treballar pels teus veïns"**, afirma en Franco.

Els són responsables de la gestió, per una banda, del banc d'aliments de l'Ajuntament de Castellterçol i Càritas: en realitzen l'inventari, preparen les cistelles d'aliments que s'han de lliurar, recullen les donacions que fan les empreses de la zona, ordenen les comandes de les botigues per a les cistelles, revisen les caducitats, etc.

A més, des del setembre de l'any passat, s'hi ha afegit una nova tasca: la recollida a domicili de roba usada i la posterior classificació. Els veïns de Castellterçol s'adrecen a l'àrea de Serveis Socials per avisar que volen donar roba i des d'allà es crea una ruta de recollida de roba amb bicicletes. El tèxtil recollit té dues destinacions: el rober de Càritas i els contenidors d'Humana del municipi. L'activitat es realitza cada dijous d'11 a 13h i en d'altres moments en que el servei ho requereixi, amb l'acompanyament per part de l'educadora social.

A més dels agents citats, el projecte també té el suport de l'AMPA de l'Institut Escola, l'Ajuntament de Castellterçol, el Consorci del Moianès i el Consell Comarcal del Vallès Oriental.

"Estem molt orgullosos"

L'alcaldesa de Castellterçol, Maria Carme Tantiña, confessa: **"Estic orgullosa del projecte"**. En aquesta línia, el director de l'Institut Escola, Juli Mas, assegura que **"aquesta iniciativa demostra que estem treballant en el territori i amb la comunitat"**. Els nois aprenen a millorar la seva relació amb altres joves i amb la comunitat; milloren les seves habilitats socials; treballen aspectes transversals en el transcurs de l'activitat com la sexualitat, el consum, les relacions familiars... També assumeixen compromisos com ara hàbits de puntualitat, higiene, correcció de tracte, educació... i sobretot milloren la pròpia autoestima.

D'esquerra a dreta, el director de l'Institut, Juli Mas; l'alcaldesa, M.Carme Tantiña; Ani Velasco, d'Humana, i Núria González, educadora social

La roba recollida es destina al rober de Càritas i als contenidors d'Humana

» El Flea Market Barcelona se celebra al costat del Museu Marítim «

El second hand, més de moda que mai

El mercat és a l'aire lliure i això en facilita l'afluència de gent

És cap de setmana i no tens cap pla a Barcelona? Una opció atractiva és fer un volt per un mercat de segona mà o *flea market* (mercat de les puces) on hi pots trobar tota mena d'articles: discos, complements, pel·lícules, sabates i, principalment, roba. És una tendència que ha arribat més tard que a d'altres països europeus però està arrelant al nostre territori.

Mark Dix, de 33 anys, va néixer prop de Liverpool i fa vuit anys que viu a la capital catalana. "Quan hi torno faig un *tour* amb la meua mare per les botigues *charity* del centre. En poca estona en podem visitar fins a deu. Aquí no hi ha tanta oferta". Ell i la Natàlia Pérez, la seva parella, van fundar el Flea Market Barcelona, un dels mercats de segona mà de referència que

cada segon diumenge de mes s'organitza al costat del Museu Marítim.

I Aquest mercat mensual reuneix 180 punts de venda |

Més enllà de les botigues Humana a Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat i d'instal·lacions com els Encants, l'oferta de les botigues *vintage* és àmplia, principalment al barri de Gràcia i el Raval de la Ciutat Comtal. Al mateix temps també proliferen les iniciatives privades (i municipals) de mercats setmanals. Les causes són diverses:

moltes persones cerquen formes alternatives d'ingressos degut a la crisi i per això es decideixen a vendre articles que ja no utilitzen; hi ha una major conscienciació de la necessitat d'un consum responsable; es fa una aposta per la reutilització i fins i tot l'intercanvi com a forma de vida més sostenible...

I "Si compres una peça que té 20 anys, pots estar segur que te'n durarà 20 més" |

Un tast a cegues

El cofundador del Flea Market mig somriu quan se li pregunta com convenceria algú que no vol sentir a parlar de roba de segona mà. "És molt fàcil", indica, "imagina un tast de vi a cegues. Fes el mateix: li mostres dos jerseis o dues camises rentades i planxades, en moltes ocasions no serà capaç de distingir-ne la nova de l'usada si no li dius expressament". Ell també és usuari de les botigues Humana: "Vaig comprar-hi un cardigan Lacoste que va ser molt especial per a mi. També m'hi he comprat uns polos de Fred Perry que no havia trobat enlloc. De seguida vaig trucar a un amic perquè hi anés i també se n'emportés!".

El Flea Market Barcelona, que reuneix uns 180 punts de venda, és un bon exemple de l'evolució dels mercats itinerants de segona mà. Va néixer fa set anys i, després de provar diversos espais, es va traslladar fa tres al costat del Museu Marítim. "Estem molt contents perquè té un caràcter popular, està obert a tothom. Això sí: estem condicionats pel temps: si plou ens perjudica però si fa bon dia és un goig passejar per les parades i mirar i remenar els articles", afegeix. La majoria dels paradistes són particulars tot i que hi ha mercats, com el Lost & Found, en què també hi ha botigues. Entre els particulars, hi ha qui ven coses pròpies i d'altres les compren a Els Encants i les revenen després. Per al creador del Flea Market, els factors que contribueixen a

la creixent popularització dels mercats *second hand* són: els preus assequibles, la qualitat ("si compres una peça que té 20 anys, pots estar segur que et durarà com a mínim 20 més"), la singularitat de la roba, la conscienciació per un consum responsable ("comprar, utilitzar poc i tornar a comprar és insostenible"), la creativitat que ofereix el reciclatge (poder fer una peça nova a partir de peces usades)... Mark, ex professor d'anglès i dedicat ara 100% a l'Associació de Segona Mà Flea Market, afegeix: "No és casualitat que aquests mercats apareguin en època de crisi. La gent vol aconseguir una mica de diners i també hi ha més consciència mediambiental". "Per part nostra", afegeix, "volem contribuir a una Barcelona millor, a un món millor".

ELS TESTIMONIS

Noemí Rodríguez

Ven roba, complements i sabates en una parada juntament amb dues companyes més. "Són coses que ja no ens posem i tenim manca d'espai a casa. Jo compro coses de segona mà perquè és barat, estan netes i són peces úniques i especials. A més, les coses d'abans tenien més qualitat".

Jaume Longas

Fa tres anys que té parada al Flea Market on ven films de cinema independent, CD, cintes de música i roba. "Tot és meu, ja no ho utilitzo, està en bon estat i ho venc. Aquí es poden trobar coses interessants a preus assequibles. A més, com que l'entrada és gratuïta, hi passa força gent".

↓ Clara Asín, Aida Boladeras i Katia Sanz

Tenen entre 21 i 22 anys i estudien Periodisme. L'Aida destaca que el *second hand* contribueix a protegir el medi ambient i a allunyar-se de la uniformització que imposen algunes franquícies de roba ("jo porto fins i tot roba de la meua àvia"). Katia confessa que la camisa que porta la va comprar en una botiga *second hand* de Berlín.

BOTIGUES

» **Guillermina Junyent, clienta fidel de Viladomat** «

“M'agrada anar ben arreglada i variada”

Guillermina té 73 anys i és decoradora jubilada. “Tot el que porto a sobre, excepte les mitges, és d'aquí”, assegura

“Els millors jerseis estan allà, al costat d'aquell emprovarador. I les camises, mira aquestes què maques”. Qui guia i aconsella és Guillermina Junyent, veïna del barri de Sant Antoni i que gairebé cada setmana fa un tomb per la botiga d'Humana del carrer Viladomat, situada molt a prop del mercat municipal, ara en reformes. “Puc passar-me un mes sense venir, però quan hi torno les dependents em pregunten si he estat malalta o he marxat de viatge”, confessa.

Guillermina, de 73 anys i decoradora jubilada, és una de les clientes més fidels: compra roba *second hand* per a ella, per al seu marit, per als seus dos fills i també per a la neta. “Tot el que porto a sobre, excepte les mitges, és d'aquí”, reconeix mentre remena on hi ha penjades les jaquetes, perquè en busca una per al seu fill. Ella té molt clar els motius de la seva assiduitat: “Està a prop de casa, el servei és molt bo, hi ha un ambient familiar, hi tro-

bes de tot, la roba és de qualitat, i el preu és barat. I, el més important, els meus diners tenen un bon destí”.

“En un hotel els llençols són nous? Amb la roba passa el mateix, aquí ho trobes tot net” |

La Guillermina és una ferma defensora de la reutilització dels objectes. “A qui no li agraden les coses de segona mà els hi dic sempre el mateix: veritat que en un restaurant et posen un cobert que ha utilitzat més gent? I en un hotel o un hospital, els llençols i les tovalloles són noves? Amb la roba passa el mateix: a la botiga

trobes les coses netes i, a més, jo ho rento de nou a casa tot i que estigui net”, assegura. Encara n'afegeix més raons per a comprar a l'establiment: “M'agrada anar ben arreglada i variada”.

“Aquesta és una botiga de barri, com ho són la peixateria o la carnisseria” |

Per a ella, la de Viladomat és “una botiga de barri, com ho són la peixateria o la carnisseria”. Ella entra, saluda a l'encarregada, Mireia, i a les dependents i comença a mirar i remenar, cosa que li encanta. “M'hi passo molta estona. Quan posareu un servei de cafeteria en un raconet?, les hi pre-

gunto amb broma”. I afegeix: “Comproroba i també en dono, és clar, tot allò que no m'hi poso i fa nosa a l'armari”.

Nova botiga...i ja en tenim 13

La xarxa de botigues *second hand* de moda sostenible i solidària d'Humana compta des del mes de maig amb un nou establiment a Barcelona. Està situat al carrer de Sants, 295 (Metro Badal). Disposa de 150 metres quadrats de superfície, distribuïts en una sola planta, capaç d'albergar 4.000 peces de dona, home i nen, així com complements i tèxtil de la llar. Amb aquesta són 13 botigues de la Fundació a Barcelona i la seva àrea metropolitana (a Espanya són 32, sumant 15 a Madrid, dues a Granada i dues a Sevilla).

» **La brossa que es genera a la nau de l'Ametlla del Vallès s'aprofita com a combustible** «

Cap al residu zero

Gairebé tota la roba que arriba a la planta de classificació de l'Ametlla del Vallès, i són 5.000 tones anuals, es pot reaprofitar; només el 6% es tracta de tèxtil en mal estat o fabricat amb teixits no reutilitzables que s'envia a un centre de tractament de residus (CTR) per a ser incinerat a més de plàstic (són les bosses en què la gent diposita la roba als contenidors), paper, cartró, sabates en mal estat... Es calcula que tota aquesta brossa representa entre 5 i 6 tones setmanals, més de 300 al final d'any.

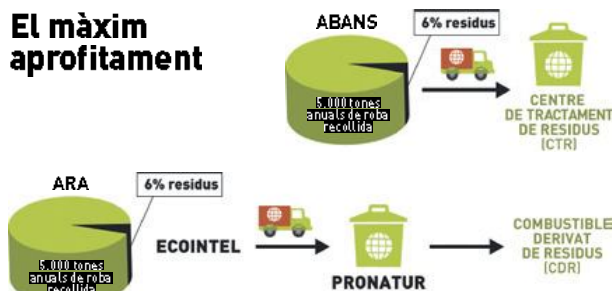
La voluntat d'Humana és que tot allò que arribi a la planta tingui una sortida el més verda possible; és a dir: que tot es pugui aprofitar d'una manera o d'una altra i contribuir així a reduir-ne l'impacte ambiental. El 95% de la roba de segona mà es ven a botigues pròpies, es destina a petits comerciants d'Àfrica o bé a empreses especialitzades per al seu reciclatge. Des de principis d'any, la brossa ja no s'envia al CTR més proper sinó

que ho recull l'empresa Ecointel i ho trasllada fins a la nau d'un altre operador, Pronatur. A les instal·lacions d'aquest darrer es tritura, se separen els elements impropis i converteixen la brossa inicial en un producte nou que servirà com a combustible d'una factoria externa. És l'anomenat combustible derivat de residus (CDR) o combustible sòlid recuperat (CSR), també conegut per les sigles en anglès: *Refuse Derived Fuel* (RDF).

“L'objectiu és preservar al màxim el medi ambient”

Per CDR s'entén el material amb un alt poder calorífic, l'energia del qual es pot recuperar i utilitzar com a

El màxim aprofitament

combustible en substitució del petroli ja que és més ecològic i més econòmic. Aquest procés pot beneficiar, per exemple, a fàbriques de ciment o ceràmica i també a centrals elèctriques.

“De tota la brossa que entra a les nostres instal·lacions de Montornès del Vallès en podem reutilitzar el 85%”, explica Jordi Moreno, de Pronatur, “només el 15% és rebuig”.

El resultat final (el CDR o CSR és molt semblant al confeti) es trasllada posteriorment a Ciments Molins, copropietària de Pronatur, a Sant Vicenç dels Horts (Baix Llobregat). “El nostre objectiu és aconseguir la màxima valorització energètica d'allò que ens arriba”, insisteix Moreno.

"La recollida de roba a Cerdanyola funciona bé i ens estalvia rebuig"

ENTREVISTA

↓ **Víctor Francos,**
1er Tinent d'Alcaldia,
regidor delegat
d'Espai Públic i
Ecologia Urbana de
Cerdanyola del Vallès

"Tots els veïns tenen una bateria de contenidors a menys de 300 metres de casa seva", afirma Víctor Francos

Fa goig passejar per Cerdanyola del Vallès i veure les bateries de contenidors de les cinc fraccions: rebuig, orgànica, paper i cartró, envasos i vidre. A la ciutat vallesana també recullen piles, oli domèstic usat, voluminosos, mobles i roba. I ho fan amb una maquinària i una infraestructura noves perquè el contracte per a la recollida i gestió de residus és força recent. Víctor Francos és el regidor que supervisa tot aquest desplegament.

Humana. Quina és implicació de Cerdanyola en la gestió dels residus?

Víctor Francos. La gestió dels residus i el seu reaprofitament ha evolucionat molt en els darrers deu o 15 anys. Fa 20 anys el medi ambient era una cosa dels de Greenpeace i "salvem les balenes". Avui és molt difícil trobar algú que agafi vuit piles gastades i les llençi a una paperera.

H. Els ajuntaments hi teniu un paper clau.

V. F. És veritat que el terreny que s'ha anat guanyant per part dels ciutadans té molt a veure amb el fet que les administracions els hi donem cada cop més mitjans per a aquesta tasca. Hem aconseguit que reciclar sigui una activitat normalitzada i fins i tot agradable.

H. Quines campanyes divulgatives heu fet?

V. F. En fem d'àmbit local, per exemple amb agents cívics al costat de les

bateries de contenidors; les de caràcter general que impulsen l'Àrea Metropolitana de Barcelona o l'Agència Catalana de Residus, amb informadors als mercats i supermercats per a separar bé les fraccions i en fem també als butlletins municipals. Bàsicament, però, en aquesta legislatura hem posat l'accent en la lluita contra l'incivisme, volem explicar als veïns que tots hi tenim un compromís social. Ningú resta passiu si a la Plaça de l'Església peguen a una persona i en canvi veiem amb normalitat que hom deixi un matalàs al costat d'un contenidor. En aquest sentit, hem fet campanyes trenca-dores en les quals quantifiquem quan ens costa retirar el matalàs o una caca de gos o netejar un botelló...

I "Hem aconseguit que reciclar sigui una activitat normalitzada" I

H. Els ciutadans de Cerdanyola estan sensibilitzats en la gestió dels residus?

V. F. En general, els veïns disposen de la informació i dels mitjans necessaris per a reciclar. Tothom qui vol pot tenir una actitud cívica, medi ambientalment sostenible i, a més, còmoda perquè té una bateria completa de contenidors de totes les fraccions a menys de 300 metres de casa seva.

El Parc de la Riera és un dels pulmons verds del municipi

H. Quin és l'objectiu del Consistori en matèria de residus?

V. F. A la recollida selectiva s'arrosseguen molts vicis, com per exemple que les empreses que se n'encarreguen normalment també són les que exploten els centres de tractament. Durant anys s'ha tolerat el fet que la gent no separi en origen i que tot vagi al rebuig, només per comoditat. Per això a moltes poblacions hi ha només contenidors de rebuig i d'orgànica. Aquí estem canviant aquesta tendència i el nostre objectiu és tenir només bateries completes de les cinc fraccions. I és que el rebuig ha de ser la fracció més petita; moltes coses són reciclables però a la gent li és més còmode barrejar-ho tot.

H. També recideu la roba usada.

V. F. Les dades reflecteixen que recollim molta roba, per tant m'imagino que s'emmarca dins de la normalitat del reciclatge. S'accedeix, però, que hi ha qui, en aquesta situació de crisi, pensa

que si deixa una bossa de roba al costat del contenidor potser alguna persona necessitada l'agafarà i l'aprofitarà. Succeeix el mateix amb l'orgànica. I s'hi afegeix que en moments de crisi tothom té la seva pròpia teoria de la conspiració... i el sector del reciclatge de roba no n'és aliè, i algú pensa que amb la roba se'n fa negoci.

En tot cas, nosaltres considerem que és un servei més de recollida i els veïns saben que la roba es llença al contenidor adequat. És un servei que, per les dades relatives a la recollida, funciona bé, hi ha una bona distribució de contenidors, no ens genera problemes i ens estalvia rebuig. La valoració és positiva.

Compromesos amb el reciclatge i la reutilització de la roba

Cerdanyola del Vallès és un dels municipis que col·labora amb Humana que més roba recicla. Al 2013, per exemple, s'hi van recollir 173.771 kilograms de roba i calçats usats a través d'una xarxa de 49 contenidors. Aquest compromís es va traduir, l'any passat, en un del Premis Humana de Reciclatge Tèxtil, que reconeixen els municipis i entitats privades de Catalunya que més contribueixen al reciclatge de la roba usada i a la tasca social d'Humana Fundación Pueblo para Pueblo. Els fons aconseguits amb la gestió del tèxtil permeten l'obtenció de recursos per a que la Fundació dugui a terme determinades iniciatives solidàries, una de les quals és un projecte social al municipi vallesà.

A Cerdanyola hi ha 49 punts de recollida que excepcionalment són de color vermell per petició de l'Ajuntament

El projecte està dissenyant juntament amb la comunitat educativa del centre escolar

Mireya Plaza i Aglaia Gómez, membres de l'associació Espai Ambiental

» L'associació Espai Ambiental impulsa un projecte educatiu a l'escola barcelonina de La Pau «

Educant contra el malbaratament alimentari

“El més important és que nens i pares preguin consciència de la importància de no malbaratar els aliments i de gaudir d'una alimentació saludable”. Aquestes són les finalitats que cerca “**Valorem el que mengem**”, un projecte que va rebre el 2013 una de les beques que atorga anualment la Fundació Jaume Casademont, de Girona, i que ha estat patrocinada per Humana.

L'associació Espai Ambiental és una entitat barcelonina sense ànim de lucre que desenvolupa projectes i campanyes per a difondre els valors de la sostenibilitat. “**Valorem el que mengem**” és una proposta per educar al voltant de l'alimentació i contra el malbaratament alimentari impulsada per la citada associació i dissenyada juntament amb la comunitat educativa de l'escola La Pau, i sota el paraigua del Pla Energètic Participatiu (PEP) dels barris de Sant Martí, la Vereda i la Pau, de Barcelona.

“L'objectiu és fomentar entre els alumnes actituds crítiques davant la pràctica de llençar menjar i potenciar la consciència sobre el valor dels aliments, i fer-ho treballant amb tota la comunitat educativa i les entitats del barri”, explica Mireya Plaza, membre d'Espai Ambiental.

l “El tema del menjar ens preocupa, molts alumnes només fan un àpat diari” l

Segons l'entitat, “l'etapa escolar és clau per a definir la relació que les persones estableixen amb la seva alimentació, és quan aprenem els valors relacionats amb el menjar”. “Creiem que treballar per educar

contra el malbaratament d'aliments és una manera perfecta de transmetre el valor del menjar”, continuen, “a més, el malbaratament alimentari està estretament relacionat amb conceptes com l'origen dels aliments, el consum de productes de proximitat i de productes de temporada, i també amb l'alimentació saludable”.

Espai Ambiental treballa des de fa temps en aquest àmbit, principalment amb jomades i tallers per adults; l'any passat, en el marc del PEP, va sorgir la idea de fer-ho a nivell escolar. Un cop atorgada la beca, van consensuar amb el professorat concentrar les activitats en un trimestre, des del març fins el

maig d'enguany. “Hem treballat amb tots els alumnes d'infantil i primària”, explica Mireya, “amb els més petits vam fer un conte; amb els de 1er i 2n, una gimcana amb diferents proves, per a donar a conèixer el problema del malbaratament a través del joc; i amb els més grans, activitats més reflexives i de debat”.

l Humana finança aquest projecte a través d'una beca de la Fundació Jaume Casademont de Girona l

Nens i nenes han treballat a través d'unes propostes i han hagut d'investigar com es malbaraten aliments: a casa, al menjador escolar i als comerços del barri. “Volem que tant els alumnes com els seus pares sàpiguin què s'ha de fer i què no, i que ho apliquin a casa. I els expliquem, per exemple, que comprar productes frescos i de qualitat també és estalviar, no tot han de ser plats prefabricats”, indica Mireya.

“És d'hora per afirmar si han canviat certs hàbits, però sí és cert que els nens i nenes estan motivats i són sensibles amb el tema del menjar”, conclou en Jaume Montserrat.

Cada persona malbarata 35 kg de menjar anualment

Un informe de l'ONU publicat el 2011 afirmava que un terç del menjar que es produeix al món es perd o es malbarata. Alhora, un estudi de la Generalitat i la UAB estima que a Catalunya s'ha calculat que llencem uns 35 kg de menjar per persona i any; un 60% del malbaratament es produeix a les llars, més que a la restauració i al sector de distribució d'aliments.

L'associació Espai Ambiental va posar en marxa l'estiu de 2011 un projecte de sensibilització per a la prevenció del malbaratament alimentari, anomenat “**De menjar no en llencem ni mica**”.

L'objectiu és donar eines a nens i pares perquè no malbaratin i mengin sa

“El tema del menjar ens preocupa molt”, reconeix Jaume Montserrat, director de l'escola del barri de La Pau, “molts alumnes només fan un àpat al dia i és el del menjador escolar. Vénen sense esmorzar o porten una bossa de patates o de ganxets. Per això és important aprendre a no malbaratar i a menjar d'una forma saludable”.

» Èxit dels projectes que integren el programa d'Agricultura Social «

L'Elisenda viu a Montblanc. "Al futur no li he de demanar res, m'ho he de treballar jo"

Conreant llavors pel futur

"Anar a l'hort, agafar les eines i treballar la terra m'activa", confessa Elisenda

Elisenda Rafé passeja pel centre de Montblanc i s'atura davant "La botigueta del peix", una peixateria el local de la qual fa tres anys albergava un economat. El pare d'Elisenda hi venia vi i aliments de la Conca de Barberà; ella l'ajudava amb els clients i, quan no n'hi havia, es dedicava a la seva afició: el

disseny d'anells, arracades i collarets. "Hi tenia el meu petit taller", assegura sense nostàlgia, "els feia amb filferros d'alumini". El pare es va jubilar, ella no va voler continuar amb el negoci i van baixar la persiana.

Des d'aleshores, Elisenda, que té 40 anys i viu en un pis de lloguer amb en Sergi, el seu fill de 18, ha enllaçat alguns treballs provisionals sense consolidar-ne cap. Des de fa dos anys cobra una ajuda pública de 426 euros i frega l'escala de la seva comunitat a canvi d'una reducció en el lloguer. Malgrat la precarietat econòmica, afronta el dia a dia amb una barreja de resignació i vitalisme. "No tinc diners, el meu fill no està ocupat... però bé sóc aquí, oi?". I passa de llarg de la peixateria per a seguir amb un passeig vespertí que la portarà fins a les muralles medievals del seu municipi.

I "Tinc més ganes de sortir de casa, li trobo un sentit a tot" I

Aquell matí, com tants matins des de fa un any, s'ha trobat amb el Milord, l'Ismael, el Salah, l'Eli, la Sílvia, el Ferhad, la Carmen, l'Àngel i la Laura, amb tots ells treballa en un terreny junt a l'estació de Renfe del poble.

Una dotzena de famílies o particulars hi van diàriament per a conrear productes ecològics. És un projecte en xarxa en el qual intervien fins a sis entitats locals, una prova pilot impulsada per l'Associació

Xicòria i en la qual els usuaris aprenen les tasques hortícoles, comparteixin la feina comuna i són capaçs de conrear i recollir el seu propi menjar.

I "Apostem per l'autogestió i per la producció del nostre propi menjar", defensen des de Montblanc I

L'experiència d'aquests horts s'emmarca en un programa d'Agricultura Social de la Fundació. En el cas de Montblanc, els usuaris són famílies on els membres estan aturats i en risc d'exclusió. "No és veritat que no es pugui fer res si et quedes sense feina. Al contrari, s'hi pot fer molt! Ells tenen ganes de treballar i se senten molt bé anant a l'hort", assegura Sílvia Lobera, una de les fundadores de Xicòria. "Apostem per l'autogestió i per la producció del nostre propi menjar. Aquesta iniciativa és un exemple i un aprenentatge de vida, volem que els usuaris es convencin de que si poden proveir-se del seu propi menjar també ho poden aplicar a d'altres àmbits. A més, és un projecte col·laboratiu on comparteixen espai i treball. També es tracta de trobar l'equilibri entre el que dona la terra i el que li donem cada un de nosaltres".

Elisenda es va incorporar a aquesta iniciativa derivada per l'àrea municipal de Serveis Socials. "No tenia

L'agricultura social aposta per la producció ecològica d'aliments

La iniciativa d'Humana agrupa projectes viables i sostenibles, com els horts socials de Montblanc

Les iniciatives del sector primari tenen un impacte en el territori i també en les persones. A la imatge, usuaris dels horts socials de Montblanc

vida: "A casa meva gairebé no hi toca el sol... i mira que m'agrada estar a l'aire lliure! Ara tinc un lloc on anar cada matí, d'una altra manera hi hauria dies en què no sortiria de casa. Anar a l'hort, agafar les eines i treballar la terra m'activa. I, a més, estalvio diners perquè no gasto en verdures". Va més enllà en enumerar els beneficis: "Tinc més ganes de sortir de casa, li trobo un sentit a tot. Abans estava desanimada i ara sento que tinc més ganes de tirar endavant". Aquest entusiasme l'anima a continuar amb la seva afició del disseny de bijuteria: "Al futur no li he de demanar res, m'ho he de treballar jo. M'agradaria tornar a tenir un petit taller i guanyar alguns diners amb les vendes".

La de Montblanc és una de les 11 iniciatives d'Agricultura Social impulsades a Catalunya per Humana. Fruit de la seva experiència en projectes agrícoles a tot el món, i amb la voluntat de revertir part dels seus recursos en el territori més proper, des de 2012 la Fundació dona suport a aquests projectes que inclouen horts socials, horticultura terapèutica, agricultura ecològica i horts escolars.

El projecte de Valls es basa en una oferta formativa per a què els usuaris hi trobin feina al camp

experiència prèvia, però no va fer falta", explica, "vaig començar netejant la meua parcel·la, traient herbes... i des de Xicòria ens van tutelar cada dia. Vaig plantar-hi de tot: cols, pastanagues, enciam, tomàquets, bledes,

napes, remolatxa... Com que no m'ho puc menjar tot, o bé en faig conserves o bé en regalo al meu pare o als meus amics".

Des que treballa a l'hort alguna cosa ha canviat a la seva

"Conreem el clima i la comunitat (3C)"

Humana impulsa a Lliçà d'Amunt un programa propi d'agricultura urbana anomenat "**Conreem el clima i la comunitat (3C)**". Està dirigit a qualsevol ciutadà que tingui inquietuds mediambientals, desitgi aprofitar els recursos que dona el territori més proper i valori els productes de proximitat. Aposta per l'ús de processos d'agricultura ecològica com a eina per a impulsar el desenvolupament sostenible i treballar per a la formació de la comunitat. Els participants o activistes formen part d'un programa de formació i de cultiu d'horts urbans per a la producció d'hortalisses; alhora, aquests horts esdevenen espais per a l'intercanvi de coneixements i experiències, per a potenciar-hi el sentiment de comunitat i establir-hi llaços socials. El programa té una durada inicial de dos anys.

Més informació:

3c-coordinacion@humana-spain.org

La desfilada va servir per a presentar la feina de dissenyadors i botgues de roba

» **L'Associació Moda Sostenible s'estrena amb una desfilada al Palau Robert de Barcelona** «

■ La roba ètica també és fashion

Es compleix un any de l'ensorrament de l'edifici de Rana Plaza (Bangla Desh), on s'hi trobaven fàbriques que treballaven per a primeres marques tèxtils i on hi van perdre la vida més de 1.100 persones. Per a recordar la tragèdia, més de 40 països van celebrar a l'abril el *Fashion Revolution Day*. A Espanya es va fer una desfilada al Palau Robert que, al mateix temps, significà la presentació pública de l'Associació Moda Sostenible Barcelona.

L'expectació al pati de l'edifici modernista era màxima. La passarel·la estava a punt, la música sonava a tot drap i el públic estava expectant per a veure les models. La desfilada va ser singular perquè vestien roba ètica **"amb l'objectiu de mostrar que no cal explotar el planeta i les persones per vestir a la moda"**, segons els organitzadors.

La primera desfilada de moda sostenible i ètica de la ciutat va tenir lloc l'endemà de Sant Jordi, el 24 d'abril. Més de 20 marques i dissenyadors independents hi van participar amb les seves creacions amb la finalitat de fer reflexionar al públic sobre l'origen de la roba que vestim i, sobre tot, oferir alternatives de marques sostenibles, ètiques i ecològiques. Gemma Gómez, CEO d'*Slow Fashion Spain*, la plataforma de moda

Hi va haver tres desfilades que van ser seguides per uns 2.000 assistents

sostenible encarregada de coordinar el *Fashion Revolution Day* a Espanya, assegura: **"Si en comprar una peça fóssim conscients del camí que ha seguit fins arribar a les nostres mans, el 99,9% de les vegades la retornaríem al penjador. Ens han enganyat dient-nos que podem comprar el que vulguem sense que això impacti en les vides dels éssers humans i no és cert"**.

■ "No cal explotar el planeta ni les persones per a vestir a la moda" ■

La presidenta de l'Associació Moda Sostenible, Virginia Rondeel, afirma que **"hi ha molts dissenyadors i marques que fan col·leccions de roba sostenible de gran qualitat, tant en material com en disseny. Intentem treure'ns de sobre l'etiqueta 'hippie' i 'ètnica', perquè encara hi ha moltes persones que associen la moda sostenible amb això"**. L'entitat neix amb l'objectiu de sensibilitzar la societat dels avantatges de la moda sostenible així com potenciar i estimular la seva creació, producció, venda i ús.

Per moda sostenible s'entén **"tota peça o complement que respecti el medi ambient, la salut humana i la dels treballadors i que potencii l'ús de materials sostenibles, la reutilització de materials existents i la producció local"**.

Amb el suport d'Humana

Humana dona suport a l'Associació Moda Sostenible Barcelona, la presidenta de la qual és col·laboradora de la Fundació. Virginia Rondeel va treballar a la indústria tèxtil però es va desenganyar de certes pràctiques com l'externalització de la producció a països pobres o els baixos salaris que allà reben els treballadors. Allunyada d'aquesta manera d'actuar, Rondeel es va interessar pel comerç just i els teixits ecològics. Defensora de l'upcycling (**"no és arreglar una peça usada, sinó dissenyar quelcom nou amb una cosa que havia quedat descartada"**, explica), l'any passat va signar amb Humana un acord de col·laboració, segons el qual la Fundació li cedeix roba usada per a les seves creacions. **"Comprar teixits ecològics i produir articles és car. Jo veig el reciclatge com una oportunitat. A més, creativament l'upcycling és molt interessant"**, reconeix, **"és una tendència darrera de la qual hi ha una filosofia de vida"**.

Totes les models van col·laborar de forma desinteressada al Fashion Revolution Day

» És el millor instrument per a afrontar-ne les conseqüències «

La importància de l'educació sobre el canvi climàtic

Molts països africans s'enfronten a les causes del canvi climàtic

El canvi climàtic s'ha convertit en un dels majors desafiaments ambientals per a la humanitat. Per això cada cop és més urgent i necessari una educació eficaç en aquest sentit. Molts països africans ja s'enfronten a l'amena-

ça de la desertificació, les inundacions i altres perills. Els principals grups han expressat el seu suport per a impulsar l'educació sobre el canvi climàtic a la universitat, a l'escola secundària i primària, i en ambients informals,

perquè n'és la millor arma per a respondre-hi. Així ho veuen des de la UNESCO: "L'educació ajuda als joves a comprendre i abordar l'impacte de l'escalfament global, fomenta canvis en les seves actituds i comportaments i els ajuda a adaptar-se a la nova realitat relacionada amb el canvi climàtic".

Es calcula que, durant la propera dècada, el 65% dels afectats pels desastres relacionats amb el clima seran dones i nens. "Proporcionar-los l'educació apropiada sobre el canvi climàtic, en un ambient escolar amigable i d'acord amb la seva edat, pot reduir la seva vulnerabilitat davant els riscos de les variacions del clima, alhora que contribueixi al desenvolupament sostenible de les seves comunitats", assegura un informe de la UNICEF.

Humana People to People, a través del seu programa de formació de mestres de primària, hi presta especial atenció a les seves 49 escoles de tot el món.

"A les escoles de professors, els alumnes tenen classes i activitats sobre el canvi climàtic", explica Erik Schürmann, Partnership Officer a Maputo, Moçambic. "També estan involucrats en la producció d'hortalisses i l'agricultura de conservació. Posen en marxa, al costat de nens i nenes, horts escolars i campanyes de plantació d'arbres".

Snorre Westgaard, director d'Humana Índia, remarca la importància que el

professor conegui les principals qüestions que influeixen en el desenvolupament d'un país i com aquestes afecten tant als més petits com a les seves comunitats. "L'escalfament global i el canvi climàtic tindran un enorme impacte en les vides de persones a l'Índia, especialment en els més pobres. Les persones s'hi hauran d'adaptar i demanar als seus governs que adoptin polítiques per a mitigar-ne els efectes", conclou Westgaard.

El canvi climàtic, protagonista de nou a l'Humana Day

L'Humana Day és una jornada anual l'objectiu de la qual és difondre i sensibilitzar sobre els diferents programes de desenvolupament que implementa la Fundació. Enguany, igual que el 2013, el tema escollit és el canvi climàtic i la importància d'aturar els seus efectes. L'any passat hi va intervenir el director de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, Salvador Samitier.

Salvador Samitier és el director de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic

BREUS

Exposició al Museu Tèxtil de Terrassa ↓

El Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa (CDMT) va acollir a l'abril una jornada titulada "La segona vida de la roba, emergència o futur?", dedicada a analitzar les possibilitats de la reutilització i el reciclatge del tèxtil usat. Humana hi va col·laborar amb la cessió de material per a una exposició a l'interior del museu. A la cita hi van parlar Josep Maria Benaul, professor titular de la UB, sobre "La industrialització a Catalunya, 1780-1913", i Enric Carrera, professor de la Càtedra UNESCO de Sostenibilitat de la UPC, sobre "Els reptes de la sostenibilitat al sector tèxtil". També hi va haver una taula rodona titulada: "Responsabilitat, creació i negoci". La jornada va ser organitzada pel CDMT, l'Ajuntament de Terrassa, l'Arxiu

Històric Comarcal de Terrassa i el Centre d'Estudis Històrics de Terrassa. Va comptar amb la col·laboració, entre d'altres, de l'associació de comerciants Terrassa Centre i el Consorci per a la Gestió de Residus del Vallès Occidental.

Òpera, Fura dels Baus i roba de segona mà

Àlex Ollé, director de La Fura dels Baus, va estrenar el mes de març a Sidney "Madama Butterfly", amb la particularitat de què el cor de l'òpera vestia roba de segona mà. El dissenyador Josep Abril va visitar a finals de l'any passat les instal·lacions d'Humana a l'Ametlla del Vallès per a seleccionar-ne més de 200 peces. El disseny del vestuari de l'òpera va anar a càrrec de Lluç Castells.

L'energia neta arriba a Humana

Tres instal·lacions d'Humana han canviat la comercialització d'energia elèctrica per a incorporar-se a Enèrgia-VM, que pertany a Grup Villar Mir. Es tracta de la planta de classificació de l'Ametlla del Vallès i les botigues de Creu Coberta, 110, i Provença, 160. Aquest canvi representa una aposta per l'energia 100% d'origen renovable i per la sostenibilitat. Enèrgia-VM subministra energia verda avalada per un certificat de la Comissió Nacional d'Energia. A més, suposa un estalvi a la factura perquè es paga el preu real de mercat.

Presenta a BioCultura Barcelona ↓

Per segon any consecutiu, Humana està present al maig a BioCultura Barcelona, la fira de productes ecològics i consum responsable que reuneix milers de visitants al Palau Sant Jordi. La Fundació hi exhibeix el seu treball en l'àmbit del reciclatge tèxtil, la protecció del medi ambient, la cooperació, l'educació al desenvolupament, l'agricultura social i la moda de segona mà. Organitzada per l'Associació Vida Sana, a BioCultura hi ha uns 700 expositors de sectors com l'alimentació ecològica, cosmètica, eco materials, energies renovables, ecologia, turisme rural... en definitiva, professionals, usuaris i consumidors de l'univers "eco".

» La campanya TU enCAIXES?
s'estén per Barcelona »

L'Eixample també dóna roba usada

Teixits Iris (Villarroel, 161) va obrir les portes el 1936 de la mà del Ramon Tomàs, l'avi del propietari actual, en Jordi Tomàs. Aleshores es deia Teixidos Iris i va prendre el nom d'una sala de ball i espai esportiu que hi havia al carrer València i que es deia Iris. Des d'aleshores, aquest comerç dedicat al tèxtil sempre ha estat en mans de la mateixa família fins arribar a les de la Gema López, esposa d'en Jordi.

La botiga és la més antiga del barri del Ninot, a l'Eixample. S'ha anat adaptant als temps i actualment centra les vendes en les cortines i, en menor quantitat, en la roba de llar. **"Ha passat el temps i encara som aquí"**, afirma la Gema López, **"això vol dir que fem bé la feina i que els clients són fidels"**. Estan situats en un lloc de força afluència de persones, per la proximitat del mercat municipal i de l'Hospital Clínic, i això fa que la clientela sigui variada.

Teixits Iris es va apuntar a TU enCAIXES? de seguida que li van proposar. **"És molt bona idea"**, afegeix la Gema, **"és una manera d'ajudar als altres. La gent és solidària i el que fem és facilitar que donin forma a aquesta solidaritat"**. El punt de recollida de roba està a l'entrada, al costat del que la Gema anomena el **"racó solidari"**, on en un cubell recull taps de plàstic per a l'Associació Asdent. **"La gent veu la**

caixa, ens en demanen informació i hi dipositen la roba que ja no fan servir. Si jo hi he deixat roba? Clar que sí!".

La campanya TU enCAIXES? és una aposta per la promoció i l'enfortiment del comerç de proximitat a través de la recollida de tèxtil usat. Els comerços adherits s'integren a una xarxa d'establiments que donen suport a projectes de caràcter solidari. Així, ofereixen als seus clients l'oportunitat d'implicar-se en una acció responsable: donar una segona vida a la roba que ja no utilitzen. Barcelona, Madrid, Pozuelo de Alarcón, Boadilla del Monte, Palma de Mallorca, Oviedo o València són algunes de les ciutats que formen part de la xarxa de comerços solidaris.

Gema López pertany a la tercera generació de la família al capdavant de Teixits Iris

Les peces dipositades a les caixes s'envien a les plantes de classificació situades a l'Ametlla del Vallès, Leganés i Granada.

Més informació:

[@HumanaTUenCAJAS](https://www.facebook.com/Humana.TUenCAJAS)
[@HumanaTUenCAJAS](https://www.facebook.com/Humana.TUenCAJAS)

Teixits Iris és la botiga més antiga del barri del Ninot. Va obrir el 1936 de la mà de l'avi del propietari actual